

[Forsvarsministeren.]

strege, at det ikke er nogen ny sag, for allerede da finansudvalget bevilgede kasernebyggeriet i 1970, oplyste den daværende forvarsminister udvalget om, at der senere ville komme ansøgning om arealudvidelser. I 1969 drøftedes arealproblemerne med Slagelse kommune, og i 1972 fik folketingets forsvarsudvalg en orientering om øvelsespladsforhold. Det blev oplyst, at en øvelsesplads til 2 pansrede bataljoner bør være på ikke under 600 ha og ved Antvorskov, hvor mere end 2 panserede bataljoner påregnes indkvarteret, noget større.

Sagen har altså ulmet under de fire foregående forsvarsministre. Det er imidlertid først nu, offentligheden har fået besked. At det er sket, er jeg glad for, for forsvarrets forhold bør drøftes så åbent som muligt med befolkningen, også når det drejer sig om de mindre behagelige ting.

Beboerne har bedt mig komme derned, og det vil jeg gøre med glæde, for jeg ønsker at høre alle argumenter, før forsvarsministeriet tager stilling. Der er meget at overveje og undersøge. Hvilke følger får udvidelsen, og hvad bliver følger og omkostninger, hvis udvidelsen ikke bliver helt så omfattende som ønsket? Jeg har som nævnt ikke taget stilling, men vil dog allerede gerne nu føje et par fodnoter til de argumenter, der har været fremme i den senere tids debat.

Det er rigtigt, at værdifulde landbrugsarealer ikke vil kunne dyrkes, men de ønskede udvidelser udgør dog kun 1/10 af de omkring 4.000 ha, der på et enkelt år er gået ud af dyrkning alene her på Sjælland. Det har undret mig, at det netop er den lille brøkdel af de dyrkede arealer, som militæret har brug for, der fremkalder sådanne protester.

Det er også rigtigt, at ekspropriation af folks ejendom rammer hårdt, men i fjor udførte staten alene mere end 100 ekspropriationer, hvortil kommer alle amternes og kommunernes. Så sandt som et flertal i folketinget og befolkningen finder, at forsvaret er en samfundsnødvendig funktion, hører også dette perspektiv med.

Det er også rigtigt, at udvidelsen af øvelsespladsen ved Antvorskov vil koste et millionbeløb, men værdierne af arealerne ved Antvorskov er dog kun en ganske lille brøkdel af de arealværdier, som forsvarrets ud-

flytning fra storbyerne stiller i det civile samfunds tjeneste.

Endelig synes jeg, at der er skudt urimeligt på de militære myndigheder i denne sag. De militære myndigheder har, som det er deres ret og pligt, gjort opmærksom på, hvor meget areal der kræves ved Antvorskov kaserne, for at enhedernes uddannelse kan foregå på stedet, men det er ikke et militært ansvar, at der er blevet bygget kaserne ved Antvorskov, uden at arealproblemerne forinden var klaret. Det er et politisk ansvar. Og det er ikke en militær opgave at afveje de landbrugsmæssige, miljømæssige og menneskelige hensyn i sagen. Det er de politiske myndigheders opgave. Denne opgave tager vi nu fat på med al mulig omhu.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg kan takke ministeren for, at han erkender, at der er meget drama i de problemer, der her er rejst, men jeg synes ikke, at vi har fået nogen forklaring på — selv med henvisning til, hvad der har været nævnt i udvalg her og dér — hvorfor de, det drejer sig om, først får besked nu.

Når ministeren siger, at han undrer sig over, at netop denne sag, som drejer sig om et så begrænset område, vækker så stor opsigt, må han dog forstå, at man i Oksbøl og Kulsbjerge allerede har ødelæggelsens monumenter til skræk og advarsel. Og endelig er der det, at militæret ved sin fremgangsmåde altid kan kræve og kræve mere, og så udvikler tingene sig, som det også gjorde i Tune for nylig. Det er derfor, jeg endnu en gang vil bede ministeren om at overveje at standse disse ekspropriationer og i det hele taget at opfatte sig selv mindre som forsvarsminister for militæret end som forsvarer for befolkningens interesser.

Forsvarsministeren (Erling Brøndum):

Der bliver spurgt, hvorfor befolkningen først har fået besked nu, og jeg må ærligt svare, at det ved jeg ikke. Jeg ved ikke, hvorfor der ikke i de tidligere behandlinger af sagen er sket en anden orientering end den, der er sket.

Der bliver spurgt, om jeg opfatter mig som minister for forsvaret eller mod forsvaret, sådan måtte jeg nærmest opfatte spørgsmålet. Jeg opfatter mig som forsvarsminister, og det vil sige, at jeg skal admini-